

Bolo-bolo

MIKEL OTERO
DIPUTATUA

Bolo-bolo dabil energia berriztagarrien hedapenaren inguruko eztabaida. Sarri askotan, iritsi den proiektu zaparrada desordenatuak eragindako artegatasunak bultzatuta, albiste zein iritzi-artikulu mordoaz gain, hitzaldiak, eztabaidak, mahai inguruak, bideo emanaldiak eta abar ugaritu dira, herri txikietan zein hirietan. Foro horietatik ingeniariak, geografoak, hirigileak, biologoak, ekonomialariak... denetik pasatzen ari dira. Futboleant gertatu ohi den moduan, guztiok dugu entrenatzaile bat gure baitan, zer arraio!

Saiatzen naiz eztabaida horiei jarraipena egiten, izan presentzialki, izan ostean eskegitzen diren bideoak ikusita. Eta aitortu behar dut harridura ere sortzen didala foro gehienetan zein gutxi hitz egiten den euskal sistema energetikoaren inguruan: kanpo menpekotasunaren (>%85), fosilen pisuaren (>%80) edo CO2 isurien inguruan. Energiari buruz gauzak entzun bai, baina zalantzak ditut ea saio horietara joaten ari den herritar mordoak (asko joaten baitira), gure egoera eta erronka energetikoen inguruko taxuzko informazioak jasotzen ote duten. Brotxa lodi asko azterketa finak behar diren lekuan.

Ez da hori duela gutxi Gorbeialdeko Herri Unibertsitateak Gasteizen antolatua zuen saioaren kasua. Bi azterketa

zientifiko aurkeztu ziren bertan, bata Gasteizko estalkien potentzial fotovoltaikoarena, eta bestea gure aztarna energetikoaren ingurukoa. Horrez gain, beste hitzaldi bat, ongizatearen eta horri loturiko behar energetikoaren ingurukoa.

Lehen azterketak honakoa ondorioztatzen zuen: Gasteizko estalki urbano-industrial guztiak muturreraino aprobetxatuta, gasteiztar bakoitzeko 2 MWh inguru lortu daitezke urtean. Bigarrenak, aldiz, erabiltzen dugun energia kopurua aztertzen du, eta emaitzak dio euskaldun bakoitzeko 40 MWh-tik gora erabiltzen dugula urtean. Berdin(tsu) gizon-emakume, hiritar-herritar, gazte-adindu. Gutxiago behartsua edo atzerri-tarra bazara. Beste modu batean esanda, gure estalki guztiak energetikoki aprobetxatuko bagenitu, erabiltzen dugun energiaren %5 ere ez genuke lortuko. Zerbitzu publikoak mantentzeko ere ez. Zer esanik ez industria edo garraioa.

Agian horregatik, giza garapen maila altua mantentzeko zenbat energia behar den aztertzeko ikerketen berri eman zenean, entzuleriatik norbaitek hitz hartu eta, ironia ezkutatu ezinik, egoeraren laburpen ezin hobea egin zuen esaldi bakar batean: “Agian, giza garapen indizea neurtu ordez, hipokrisia indizea neurtzen hasi beharko genuke”. To! ●

Ikusezinak

ARANTZA GUTIERREZ
EHU-KO IRAKASLEA

Martxoaren lehenengo lanegunarekin batera, komunikabideetan azalduko ez diren aldaketak etorri dira EHU-n. Azken Lan Publikoko Eskaintzaren ondorioz, ehunka langile-arlo tekniko eta administrazio zerbitzutakoak orain arte okupatzen zuten lanpostutik atera eta beste destino batera mugitu dira. Horietako asko, ezegonkortasunean urte luzez egon eta gero, behin betiko lanpostura joan dira; beste batzuk, berriz, aurrekoek desplazatu dituzte, eta zenbait kalera joan dira edota lan postsetara itzuli dira, berriro deitzeko zain.

Agurrak eta ongi-etorriak ugari izan dira azken egunotan atezaintza, sail,

bulego eta zerbitzu teknikoetan, baita hutsuneak ere, momentuz inork bete ez dituen lanpostuak geratu baitira. Ez dut uste erakunde eroriko denik, baina dagoeneko falta batzuk nabariak dira. Izan ere, badaude erakundeak irudikatzen ditugunean inork ikusten ez dituen pertsona horiek, funtzionamendu egokia bermatzen dutenak oharkabeak; falta direnean soilik nabarmentzen dugu beraien falta, arrakalak agertzen baitira. Izan daitezten hitz hauek horientzako guztientzako omenaldia, baita egindako lana esker-tzeko ere eta beraien lekukoa hartuko dutenei harrera egiteko ere. ●